

Ekmek Parası

– Seyit OSMAN · 31 Mart 2016

EKMEK PARASI

Gel oğul, buyur otur
Yorulduğum dinleniyorum.
Teneke gazoz kutusu topluyorum
Yol kenarlarına atıyorlar
Bazen çalıkların arasında bırakıyorlar
Tarlalardan yüksek olan yoldan atılınca
Aşağıya yuvarlanıyorlar
Yanıma çuval alıp iniyorum
Bulduğumu atıyorum içine.

Dalların, yaprakların arasında kalanlar oluyor bazen
Onları kaldırıncı
Altından yılan çıkıyor,
Fare çıkıyor ürküyorum.

Toplayacak kutu kalmayınca
Çıkıyorum yola döküyorum hepsini
Az yer tutsun, çuvalarım yetsin diye
Çuvaları mahallenin fırınından alıyorum parayla
On tanesine beş lira veriyorum.
Eziyorum kutuları ayağımla.
Ezmediğim zaman kaba ama hafif oluyor
El arabasına koyduğumda
Yanımdan geçen arabaların rüzgarından düşüyor
Kaldırıp koyayım arabaya derken
Belim ağrıyor.

Sabah namazından sonra
Hava aydınlanmaya yakın alıyorum el arabamı
Çıkıyorum yola.
Ne yapayım oğul
Çalışmam gerekiyor
Atmış üç yaşındayım
İki oğlum var kötürüm

Ayakları tutmuyor
Ben çalışmazsam kim sağlar nafakamızı?
Mecbur yollara revan oluyorum.

Akşam hava kararınca kadar Topluyorum gücümün yettiğince
Eskiciye satıyorum topladıklarımı
Kilosu bir liradan alıyor
On onbeş kilo arası topluyorum gün boyu
On onbeş lira ediyor.

Yetmiyor oğul,
İki evlat, bir ben,
Birde benim cefakar ihtiyarım.
Buna da şükrediyorum.
Ya bende çalışmasaydım.

Yorulunca çekiliyorum böyle bir köşeye
Azıcık soluklanıyorum.
Devam ediyorum sonra
Dizlerim ağrıyor dizlerim
Sağdan gidiyorum iki büklüm
En çok rampalar yoruyor.

Yağmurda çöp poşeti geçiriyorum sırtıma
Göz kısmını yırtıyorum
Ayaklarım ıslanıyor sırlıslıkla
Çalı çırpı topluyor küçük bir ateş yakıyorum.
Lastiğim ayağıma yapışmış oluyor
Çıkarırken bile zorlanıyorum.
Ayaklarımı lastikten çıkarınca ateşe tutuyorum
Ateşe bakarken ev geliyor aklıma
Üşüdüğümü unutuyorum.

Yaz gelince de zor oluyor
Sıcak kavuruyor bedenimi
Yanıma su alıyorum ama küçük şişede
Büyük olunca ağır oluyor
Taşıyamıyorum.
İşte böyle oğul,

Ekmek parası.
Nefesim çileyle gayret arası.
Yukarıdan güneş,
Aşağıdan ziftin sıcaklığı vuruyor yüzüme
Yanıyorum kavurucu güneşte.
İsyan etmiyorum oğul
Bu ise hayattan payımız
Yaşayacağız işte.

Seyit Osman AKYÜZ